

Új keményfákat keres az angol piac. (The Timber Trades Journal. 1950. V. 6.)

Nehéz küzdelmet folytatnak a keményfahiány leküzdése érdekében is az angol fakereskedelem képviselői az angliai konzervatívizmussal szemben. Az afrikai és délamerikai különböző keményfák, amelyekből egy-egy hajórakomány kísérletképpen beérkezik, rendszerint csak tűzifaáron kerülnek értékesítésre. Az ipar változatlanul ragaszkodik a tölgyhöz és a mahagónihoz. Kifogásolják, hogy az Angliában termelt tölgyanyagot sokszor évekig tárolják, ami a minőség kárára van. Ugyancsak bírálják az angol erdészeti politika irányát, hogy a tölgyfélék telepítését teljes mértékben elhanyagolják.

A fa tartósítása. (The Timber Trades Journal. 1950. IV. 29.)

Az angol piacon uralkodó fahiány, különösen a fenyőfélék hiánya, az érdeklődés középpontjába állította a fa konzerválásának kérdését. Beható laboratóriumi munkát kezdeményeztek ebben az irányban, hogy minél kisebb költséggel immuni-

zálják a fenyőfát az állati kártevőkkel és a gombakárosítókkal szemben. Az eredmények eddig nem kielégítőek.

Aktív természetvédelem Lengyelországban.

A Lengyel Erdészeti Kutató Intézet egyik legutóbbi kiadványában beszámol az erdőgazdasági védett területek munkaprogramjáról. (Working plan directives including survey and operational program for forest reservations.) J. Kostylko erdőmérnök 1933-ban lefektetett elvei alapján szervezik meg az erdőgazdasági nemzeti parkokat. A munka irányelve, hogy emberi beavatkozás nélkül a védelemre kijelölt erdőterületek biológiai egyensúlyát helyreállítani nem lehet. A kitűzött tervek szerint a munka alapja mindenhol a pontos és részletes erdőleírás, a területek gondos „leltára“, amihez kapcsolódik — lehetőleg minél közelebb elhelyezve — egy olyan kutatóállomás, ahol a nemzeti park flórájának és faunájának katalógusa, laboratóriumi berendezés, könyvtár található. A terület leírásának módszere minden nemzeti parknál azonos. (Ákos.)

K Ü L Ö N F É L É K

J E L E N T É S

a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége 1950. július 15-én megtartott rendes évi közgyűléséről

A MTESZ július 15-én tartotta egésznapos évi rendes közgyűlését az összes tagegyesületek jelenlétében az Újvárosbánya közgyűlési termében. A hatalmas, szépen dekorált helységet zsúfolásig megtöltötték a résztvevők.

A közgyűlés 9 órakor kezdődött az elnökség megválasztásával. Az első ülészakot *Osztrovszky György* elnökölte.

Gárdos Emil főtitkári beszámolójában először általános politikai áttekintést adott, különös tekintettel műszaki helyzetünkre, majd rövid visszapillantást tett a MTESZ fejlődésére 1948-ban történt megalakulása óta. Beszámolt a tagegyesületek előadásainak az állandó szaporodásáról és a hallgatóság nagyszámú emelkedéséről. Ma 60—70 előadást tartanak a tagegyesületek, egyenként 90—100 résztvevővel. A szovjet folyóiratolvasóban minden egyesület havonta egyszer tartott szovjet tárgyú előadást, igen nagy érdeklődés mellett és a Magyar-Szovjet Barátság hónapjában is 14.000 dolgozó vett részt az egyesületek előadásain.

A ma megjelenő műszaki folyóiratok száma 19. A lapok színvonala állandóan emelkedik, bár politikai szempontból legtöbbször még ma is sok a kívánnivaló.

A továbbiakban kifogásolta a főtitkár beszámolójában, hogy az egyesületeknek nem a legjobb a viszonya a szakszervezetekhez, az üzemi dolgozókhöz. A jövőben a egyesületi munkának jobban kell sümülnia a dolgozók mindennapi munkájához és az ötéves terv legégetőbb problémáihoz.

Igen nagy haladást jelentett az egyesületek által megrendezett műszaki konferenciák tartása. Igen szép eredményt hozott az 1949-ben kiírt üzemszervezési pályázat is.

Egészen új feladatokat jelentett az egyesületeknek az újító- és Sztahánov-mozgalom, amelyek

felkészületlenül érték az egyesületeket és az eddigi teendők ezen a téren még nem kielégítőek.

Igen eredményes munkát végeztek a munkabizottságok és az egyesületi szakoktatási szervek, bár egyikük sem jutott el a káderekkel való egyéni foglalkozásig.

Gárdos főtitkár beszámolt arról, hogy a könyvkiadás terén igen komoly hiányosságok mutatkoznak. Több egyesület — így az Országos Erdészeti Egyesület is — kidolgozta a könyvkiadási tervét, de sajnos egyetlen könyv kiadására sem volt meg a fedezet.

A beszámoló végén bejelentette, hogy a 21 egyesületben mintegy 13.000 műszaki és természettudományi dolgozót tartott össze a MTESZ és ebből igen sokat aktivizált, végül abbéli reményének adott kifejezést, hogy az új vezetőség az előtte álló feladatoknak mindenben eleget fog tenni.

Hevesi Gyula elvtárs a műszaki értelmiségnek hatalmas feladatairól beszélt az ötéves tervünk végrehajtásában: „Népi demokráciánk azért hozta létre műszaki egyesületeink nagy számát és azért adja meg számukra a legmesszebbmenő támogatást munkájukhoz és fejlődésükhöz, hogy társadalmilag tömöríteni tudják értelmiségi dolgozóink ma még nagymértékben szétforgácsolt erőit és a szocialista együttműködés, tapasztalatcsere és tervszerűség segítségével megsokszorozza öntevékenységének és alkotóképességének eredményességét.“

A továbbiakban azt fejtegette, hogy minden tudományos egyesületnek a saját szakmája ötéves terve köré kell felépíteni a maga tudományos és társadalmi munkáját. Ezzel biztosítható, hogy a tudományos kutatótól az üzemi sztahánovistáig megtalálják minden dolgozó a maga értékes helyét a szakegyesületben.

Ezután *Izsák Miklós* a számvizsgálóbizottság jelentését olvasta fel. A Nép gazdasági Tanács határozata alapján a pénzügyminisztérium teljes támogatási alapként 2.737.500 forintot állapított meg. Ebből az összegből a 21 tagegyesület 1.024.080 forintot, a Szövetség pedig 813.000 forintot kapott.

A közgyűlés második ülészakájában a hozzászólásokra került sor. A Magyar Dolgozók Pártja Központi vezetőségének a kiküldöttje *Vas Zoltán* elvtárs volt, aki hozzászólásában általános áttekintést adott az ötéves terv során megoldásra váró hatalmas műszaki feladatokról. Ezután rámutatott arra, hogy műszaki értelmiségünk eddig is nagy eredményeket mutatott fel és fog a jövőben is felmutatni, de azért még sok a javítani való népgazdaságunk műszaki vezetése tekintetében. Hiányzik legtöbbször az a lendület, amelyik az újítóinkban és sztahanovistáinkban megvan. Az irányító káderek nem szakítanak elegendő időt tudásuk továbbfejlesztésére, ezért még sok helyen műszaki fejlődésünk elmaradott. Át kell venni a Szovjetunió hatalmas technikai eredményeit és azt felhasználni. A kutatóintézetek munkáját is észszerűbbé kell tenni, mert az nem vezethet eredményes munkára, ha egy ilyen intézetnek több a kitűzött feladata, mint a tudományos káderek létszáma. Azután foglalkozik a régi és új műszaki káderek képzésének és továbbképzésének problémáival. Csakis közös építőmunkával tudunk haladni a szocialista építés útján. Rákosi elvtárs tanítja: „A munkások és tudósok, a fizikai és szellemi dolgozóknak az együttműködése elengedhetetlen tartozéka a szocialista termelésnek. Az értelmiség és a fizikai dolgozók egységes munkája teszi a szocializmust a korlátlan lehetőségek hazájává.”

Vas elvtárs ezekkel a szavakkal fejezte be hozzászólását: „Nincs és nem is lehet szebb feladat, mint a szocializmus építésének széles és hatalmas frontján küzdeni. Ennek a gondolatnak legyen a harcosa a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége és a tagegyesületek és a Szövetségnek minden tagja. Így tudja a műszaki értelmiség és a természettudományi értelmiség és az összes értelmiség együtt megoldani a dolgozó néppel a nagy országépítő feladatokat, azokat a feladatokat, amelyeket népünk, a Párt és Rákosi elvtárs tűzött ki valamennyiünk elé.”

(*Vas Zoltán* beszédét a MTESZ brossúrában kiadja egész terjedelmében és valamennyi tagunknak meg fogja küldeni.)

A közgyűlés meleghangú, üdvözlő táviratokat intézett az ugyanakkor folyó „*Megvédjük a békét*” mozgalom nagygyűlésére, *Rákosi Mátyás* elvtáshoz, a Magyar Dolgozók Pártjának főtitkárához és a Szovjet Mérnökök és Technikusok Tudományos Szervezeteinek Összövetségi Tanácsához (VNITO) Moszkvába.

A második és harmadik ülészakán 33 egyesületi tag hozzászólása hangzott el közöttük Egyesületünk titkáranak, *Benedek Attilának* a rövid beszámolója is, egyesületi életünkről. *Benedek* elvtárs beszámolt egyesületünk oktatási programjáról és eddigi ténykedésünkről a mérnök-továbbképzés vonalán. Megemlíttette nagyszabású dokumentációs tevékenységünket a szovjet szakirodalom lefordításával és annak a reményének adott kifejezést, hogy jövő munkánkat más tudó-

mányos egyesület munkájával karöltve, az ötéves tervünk sikeres végrehajtásának a biztosítására fogjuk foganatosítani.

Ugyancsak délután, a harmadik ülészakán került sor *Strém Ferenc* előadására. „A műszaki értelmiség képzése és továbbképzése” címmel.

A hároméves terv végrehajtása során mutatkozott meg először a szakkáderhiány a műszaki értelmiségiek vonalán. De abban az időben a szakoktatás még egész rendszertelen és tervszerűtlen volt. A népi demokrácia káderpolitikája a műszaki értelmiség képzésének és továbbképzésének a kérdését súlyponti feladattá tette. Az ötéves terv végéig 10.000 olyan mérnököt kell kiképezni, akik a hatalmas fejlesztési terveket komoly szak tudással meg is tudják oldani.

A MTESZ és tagegyesületei eddig szépen kivették részüket a műszaki képzésből és továbbképzésből, de ennek a közgyűlésnek állást kell foglalnia elvi szempontból a jövő célkitűzéseit illetően. Az egyesületeknek minden erkölcsi és anyagi támogatást meg kell adni ezen munkájuk érdekében. Tankönyvet kell készíteni és az eddiginél sokkal nagyobb mértékben fel kell használnunk a Szovjetunió tapasztalatait.

Az előadásához is igen sokan hozzászóltak.

A negyedik ülészakán került sor az alapszabálymódosításra és a jelölőbizottság jelentésére. A Szövetség 285 kiküldöttéből jelen volt 214, az összes kiküldöttök 73 százaléka, tehát a közgyűlés határozatképes volt.

A közgyűlés a jelölőbizottság javaslatát az új vezetőségre nézve egyhangúlag elfogadta:

A MTESZ új tisztikara az alábbi:

Elnök: *Osztrovszky György*, a Tervhivatal elnöke.

Társelnök: *Hevesi Gyula* akadémikus, *Jakab Erzsébet* min. főoszt. vez., *Manek Gyula*, Ip. Min. Ellenőrző Int. igazgatója, *Mekis József*, a Vasas Szakszervezet főtitkára, *Vörös Imre* műegyetemi tanár.

Főtitkár: *Valkó Endre* gépészmérnök.

Jegyző: *Kiss Árpád* főoszt. vezető, Kossuth-díjas sztahanovista mérnök.

Pénztáros: *Lőrincz Imre*, gázgyári vállalat-vezető.

Ellenőr: *Matusék Gyuláné*, élmunkás sztahanovista.

Elnökség: *Ajtai Zoltán* bányamérnök *Akarat Endre* elektromérnök, *Biró Ferenc*, RM. vezérigazgató, *Czottner Sándor* államtitkár, *Dedov Vilmos* textilipari sztahanovista, *dr. Erdey Gruz Tibor*, egy. ny. r. tanár, *Fábik József* építőipari sztahanovista *Gárdos Emil* vegyész mérnök, *Kalmár László* egy. ny. r. tanár, *Lakatos Béla*, SZOT termelési titkár *dr. Mihailich Győző* műegy. ny. r. tanár, *dr. Mosonji Emil* műegy. ny. r. tanár, *Philip Miklós* ezredes, *Selmeczi Béla* bányamérnök, *Strém Ferenc*, Műsz. és Gazd. Akadémia h. vezetője, *Zentai Béla* műszaki igazgató.

A választmányának 51 tagja van, köztük *Láng Lajos*, az Országos Erdészeti Egyesület elnöke.

Végül *Philip Miklós* felolvasta a közgyűlés határozati javaslatát, amelyik 11 pontban foglalja össze a tudományos egyesületek jövő munkájának célkitűzéseit.

A közgyűlés este 8-kor az új elnök, *Osztrovszky György* szavaival ért véget. (*Bezzegh*)

Halottaink.

Kovács Gábor erdőmérnök, ny. h. államtitkár — amint utólag értesültünk — f. évi április hó 28-án életének 86. évében Budapesten elhunyt.

Kalota Jenő erdőész május hó 11-én 39 éves korában Kísszékhelyen meghalt.

Katona László ny. erdőtanácsos június hó 23-án életének 78. évében Mezőtúron elhunyt.

Nyugodjanak békében!

Kristófy Gyula főerdőtanácsos július hó 3-án 55 éves korában Budapesten hirtelen elhunyt.

Sipos Antal ny. erdőtanácsos július 10-én 81 éves korában Körömden meghalt.

Zbinyovszky Lajos ny. erdőmérnök, Egyesületünk neosztora, július hó 5-én 94 éves korában Nagyesepelyen (Somogy vm.) elhunyt.

